

lægges om eller lægges alligevel. Den ærede Ordfører for Mindretallet gjorde en stor Mængde andre Bemærkninger, men jeg tror at kunne nøjes med, hvad jeg her har sagt. — Den sidste ærede Taler, som ogsaa talte for sine Vædringsforslag, nævnedes en Ting, jeg dog ikke kan lade ude af Betragtning; han sagde nemlig: Er der egentligt nogen Nødvendighed for den Lov? Vi levede jo ganske godt under den ældre Bygningsmaade. Ja, alle de, som ikke ere blevene flejste, eller hvis Kreaturer ikke ere brændte, have levet meget godt, men vi tale jo her om alle de Ulykker, der ere skete, og saa er det dog et Spørgsmaal, om man kan sige, at vi have levet meget godt under disse Forhold. Dersom man vilde gaa ud fra den Theori, kunde man slaa en Streg over alle Byggelove og sige: „Lad Folk bygge saa billigt som muligt og som de selv ere fornøiede med.“ Men Byggelove anser jo Lovgivningen dog for en Nødvendighed, og selv om de medføre Bekostninger af Millioner for dem, der bygge, turde det dog være rigtigt at have saadanne Love. Endnu havde det ærede Medlem en menneskekærlig Indvending, den nemlig, at der var adskillige Folk, der havde Fortjeneste af at lave Halmstimer, og som nu vilde miste denne Indtægt. Ja, dertil vil jeg svare, at det er en Indvending, man hører, hver Gang der fremkommer f. Ex. en ny Maskine, at saa blive Folk brødløse osv. Dengang man herhjemme begyndte med Tærse-maskiner, var det ogsaa skrækkeligt, saa fik Tærsefolkene ikke Arbejde, men det er dog gaaet godt alligevel, og jeg antager derfor, at ogsaa de, der hidtil have lavet Halmstimer, ville finde paa noget Andet. I det jeg vedblivende møbsætter mig det Vædringsforslag, der findes opført i Betænkningen under 1 b., tillader jeg mig at anbefale Fler-tallets Forslag under 1 a. til § 1. Naar jeg dernæst gaar over til de Vædringsforslag, der ere stillede af 2 ærede Medlemmer udenfor Udvalget, har jeg allerede for en Del fremsat de Indvendinger, som jeg forhaabentlig ogsaa paa Udvalgets Vegne har turdet gjøre mod Forslaget til § 1. Vi have nemlig ikke haft Leilighed til at konferere om disse Forslag, da de først sandtes paa Bordet igaar. Mine Indvendinger koncentrere sig navnlig dertil, at, naar man vil have Taget over alle Porte og Døre med Tillæg af tre Alen paa hver Side af Portene og Dørene bundet med Jerntraad, er Forskjellen ikke stor, og alle de Vanskeligheder, der kunne stille sig frem under Gjennemførelsen af en saadan delt Tækkemaade, vilde falde bort, naar man simpelthen siger, at der skal anvendes Jerntraad over det Hele. — Med Hensyn til de samme Medlemmers Vædringsforslag under Nr. 2 tror jeg, det er en Misforstaaelse, naar de 3 ærede Mindretal ikke har

kunnet forstaa, hvad der staar i § 5, 8de Stykke, nemlig, at naar en Skorstens trækkes i skraa Retning, skal den enten hvile paa en Mur eller paa begge af dens lodrette Sider være understøttet af en Stol, og det underer mig, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Breinholt) sagde, at han havde spurgt Forskjellige ad, som ikke havde kunnet forklare det. Det er nemlig ikke nogen ny Bestemmelse; den staar ordret i Lovens af 2den Marts 1861 § 10, og er vist temmelig forstaaelig. Sagen er jo den, at naar man tænker sig en Skorstens i skraa Retning, er der to af dens Sider, som ved at forlænges gaa lodret ned til Gulvet; det er de Sider, som kaldes de lodrette, og som have Kraft til at bære Skorstenen, og det er disse Sider, der skulle understøttes ved en Stol. Det kan ikke nytte at lægge Understøttelse midt under de andre Sider, thi de have ikke Bærekraft. Meningen er, at paa begge lodrette Sider lægges en Sten mellem Skorstenen og Bjælken, der støtter den. Dette Vædringsforslag Nr. 2 tør jeg derfor bede om ikke at tage i Betragtning. Hvad det Spørgsmaal angaar, at lade Ordet: „tør“ udgaa, da skal jeg sige, at jeg ikke tror, det har Noget at betyde, enten Ordet staar der eller ikke, men det staar i den gamle Lov, og Meningen er vist, at det er en Mursten, der ikke behøver at lægges i Ræk. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 angaar, har jeg for mit Vedkommende ikke Noget imod, at Bestemmelsen i 13de Stykke af § 5 gjøres gjældende ogsaa for de Skorstene, der findes for Tiden. Det er en Bestemmelse, der er hentet fra den ældre Lov, og jeg tror, der er Steder paa Landet hvor man allerede har gjennemført den. — Vædringsforslag Nr. 4 til § 4 skal jeg ikke stemme imod, medmindre den høitærede Justitsminister skulde have nogen Indvending derimod. Jeg skal ikke udtale nogen nærmere Mening i Henseende til det Forslag. — Vædringsforslaget Nr. 5 til § 1 har jeg omtalt. — Til Vædringsforslag Nr. 6, hvor de ærede Forslagsstillere ville have tilføjet, at „til Haandværkere blive i dette Tilfælde Tækkemænd at regne“, vil jeg bemærke, at det passer for det Første ikke rigtigt, naar der staar „i dette Tilfælde“, thi det vil altsaa sige: saafremt Mullterne forhøies; men det har nu Mindre at sige, det er kun en formel Fejl, som let kunde rettes. Men jeg ser ikke, der er tilstrækkelig Grund til at medtage Tækkemænd her, fordi der her jo kun er Tale om eet bestemt Arbejde og een bestemt Overtrædelse, nemlig den: ikke at tække med Jerntraad, men med andet Materiale, og det er Noget, som Gieren kan og bør paafe. Han bør aldrig kunne henvende sig under dette: Ja, Tækkemanden har gjort det, jeg har ikke vidst Noget af det! Det er noget ganske Andet, hvor der er Tale om